

ПРОБЛЕМИ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Іванський В.М., Баранов А.М., Баранов Ю.М.
*Національна академія сухопутних військ імені гетьмана
Петра Сагайдачного, м. Львів*

Необхідно зазначити, що Збройні Сили України на сьогоднішній день перебувають у стані реформування за стандартами НАТО. Відповідно, Указом Президента України від 06.06.2016 № 240 введено у дію Стратегічний оборонний бюлетень, який фактично є дорожньою картою оборонної реформи, заснованої на принципах та засадах країночленів НАТО. На виконання вимог відповідного документу Міністерством оборони України розроблено та прийнято наказ МОУ від 11.10.2016 № 522 “Основні положення логістичного забезпечення Збройних Сил України”. Цим документом вводиться поняття “логістичне забезпечення”, яке замінює такі поняття як “тилове і технічне забезпечення”, “матеріально-технічне забезпечення”, “матеріальне забезпечення”. 27.12.2018 року Кабінетом Міністрів України затверджено “Порядок логістичного забезпечення сил оборони під час виконання завдань з оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості”. Проте введення в дію того чи іншого нормативно-правового акту, на жаль, жодним чином не передбачає позитивної динаміки рівня забезпеченості військ та підвищення обороноздатності держави, а навпаки створює протиріччя та непорозуміння в загальній системі логістичного забезпечення ЗСУ та інших військових формуваннях.

Провівши детальний аналіз системи логістичного забезпечення ЗСУ можна виділити такі основні фактори, що впливають на її розвиток: недостатня кількість фінансових та матеріальних ресурсів; низький рівень забезпечення ЗСУ військовою та спеціальною технікою, новітніми зразками ОВТ; накопичення морально застарілої та непотрібної військової техніки, озброєння, вибухових речовин; неефективне використання виробничих спроможностей з випуску озброєння, військової та спеціальної техніки, майна; низька ефективність управління логістичним забезпеченням ЗСУ.

Аналізуючи історичні факти перетворення системи логістичного забезпечення ЗС різних країн під час змін та трансформації економіки та військових доктрин, необхідно виділити три основних напрями перетворень: децентралізація забезпечення; централізація забезпечення; змішаний спосіб забезпечення.

Сучасні виклики та загрози державній безпеці та обороні України, в тому числі “гібридна війна” на сході нашої держави, коли ЗСУ змушені стримувати наступ агресора, потреби ЗСУ у фінансових та матеріально-технічних ресурсах задовольняються не в повному обсязі. Всі ці факти перш за все, свідчать про наявність певних недоліків та прорахунків у системі логістики збройних сил та вимагають системного підходу і постійного моніторингу цих подій, а також створення ефективних механізмів боротьби та протидії відповідним загрозам, зокрема, невідкладного реформування Сектору безпеки та оборони, в тому числі ЗСУ, як невід’ємної складової сектору, на основі принципів та стандартів ЄС та НАТО.